

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 583/2016-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. januára 2017 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátkou, Andreja Kmeťa 28, Martin, pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 186/2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 186/2011 porušené boli.

2. Okresnému súdu Nitra prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 186/2011 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Nitra povinný zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Nitra je povinný uhradiť [REDACTED] trovy právneho zastúpenia v sume 454,74 € (slovom štyristopäťdesiatštyri eur a sedemdesiatštyri centov) na účet jej právnej zástupkyne JUDr. Gabriely Kľačanovej, advokátska kancelária, Andreja Kmeťa 28, Martin, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 583/2016-9 z 13. septembra 2016 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 186/2011 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že v napadnutom konaní vedenom okresným súdom, v ktorom je sťažovateľka v procesnej pozícii žalobcu, „o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov“ dochádza k zbytočným priet'ahom. Poukázala na to, že žaloba bola okresnému súdu doručená 7. októbra 2011, popísala priebeh napadnutého konania a vytkla, že okresný súd vo veci nevykonáva úkony systematicky a bez priet'ahov, od posledného pojednávania konaného 30. septembra 2015 ostal úplne nečinný, pričom celková dĺžka konania je takmer 5 rokov bez vydania meritórneho

rozhodnutia. Sťažovateľka tiež konštatovala, že aktívne spolupracuje v konaní, vec podľa nej nie je skutkovo zložitá, existuje pre ňu relevantná platná právna úprava, pričom spory o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov predstavujú bežnú agendu všeobecných súdov. Sťažovateľka vyslovila právny názor, že nadmerné množstvo vecí nezabavuje okresný súd zodpovednosti za pomalé konanie a prejednávanie vecí.

Sťažovateľka podala okresnému súdu sťažnosť na priet'ahy v konaní datovanú na 16. február 2016. Predsedníčka okresného súdu uvedenú sťažnosť vyhodnotila ako neopodstatnenú, konštatovala, že zákonná sudkyňa vo veci koná plynulo a bez zbytočných priet'ahov, pričom zároveň poukázala na zložitosť a časovú náročnosť sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a dlhodobú zaťaženosť zákonnej sudkyne.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v napadnutom konaní porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov a zaplatiť sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 9 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Na výzvu ústavného súdu sa podaním sp. zn. Spr. 1932/2016 z 18. novembra 2016 doručeným ústavnému súdu 29. novembra 2016 vyjadrila k sťažnosti predsedníčka okresného súdu, v ktorom uviedla:

„Na Okresnom súde Nitra prebieha konanie v právnej veci žalobkyne: [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], proti žalovanému: [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], o vyporiadanie BSM, ktoré nie je doposiaľ ukončené. Spory o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú spory zložité a časovo náročné, pretože sa vyžaduje pre meritórne rozhodnutie súčinnosť viacerých subjektov (banky, kataster nehnuteľností, znalci, svedkovia a pod.), ktoré nie sú priamo zainteresované na výsledku konania. Donucovacie inštitúty sú často kontraproduktívne a tiež predlžujú konanie súdu (uznesenia o poriadkových pokutách, opravné prostriedky proti rozhodnutiam súdu, konanie o opravných prostriedkoch na nadriadenom súde), preto taktika a postup súdu pri zabezpečovaní súčinnosti tretích subjektov, prípadne účastníkov

konania vychádza zo skúseností zákonného sudcu v obdobných prípadoch. I v predmetnom konaní prebieha rozsiahle dokazovanie, pričom priebeh konania je komplikovaný aj vlastníckym sporom ohľadne garáže, ktorú mal odporca nadobudnúť počas trvania manželstva...

Sťažovateľka nespôsobilá svojim postupom priet'ahy v konaní...

Súd konal vo veci plynule a v primeranom tempe. Dĺžku konania ovplyvňoval najmä rozsah dokazovania vo veci, vrátane znaleckého dokazovania, potreba zabezpečovať listinné dôkazy, ako aj potreba výsluchu svedkov, pričom súd za týmto účelom zisťoval pobyt jedného zo svedkov, ktorému sa opakovane nepodarilo doručiť predvolanie a pojednávania boli z toho dôvodu odročované...

Uvedené priet'ahy nepovažujem za zbytočné, pretože súvisia s vykonávaním potrebného dokazovania...

V predmetnej veci došlo k predĺženiu konania aj v dôsledku subjektívnych okolností na strane zákonnej sudkyne a to najmä v roku 2016, kedy pojednávanie dňa 10. 2. 2016 bolo odročené pre práceneschopnosť sudkyne, ktorá sa pre pretrvávajúce zdravotné problémy stala od 14. 3. 2016 dlhodobo práceneschopnou. V súlade s ustanovením § 51 ods. 4 písm. a/ zák. č. 757/2004 Z. z. museli byť všetky veci z jej oddelenia / 632 nevybavených vecí/ prerozdelených medzi ostatných civilných sudcov. V rámci prerozdelenia agendy dostali sudcovia z oddelenia sudkyne [REDACTED] [REDACTED] cca 64 nevybavených vecí. Predmetný spis bol v rámci prerozdelenia pridelený sudkyňi [REDACTED], ktorá k svojim 707 nevybaveným veciam dostala ďalších 64 vecí. Vzhľadom na uvedené nebolo možné ihneď v predmetnej veci konať, keďže sa musela s pridelenými vecami postupne oboznámiť, pričom uvedený spis má t. č. 380 strán. Skôr ako si predmetný spis naštudovala, ukončila pôvodná zákonná sudkyňa práceneschopnosť a nastúpila dňa 1. 11. 2016. V rámci vyrovnania zatažnosti s ostatnými sudcami jej bolo pridelených náhodným výberom cca 400 nevybavených vecí. Na základe tohto prerozdelenia jej bol opätovne pridelený aj predmetný spis...“

Predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení vyslovila súhlas s upustením od ústneho pojednávania v konaní o prijatej sťažnosti v zmysle § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

K vyjadreniu okresného súdu zaujala na základe výzvy ústavného súdu stanovisko aj právna zástupkyňa sťažovateľky. Táto vo svojom podaní doručenom ústavnému súdu 8. decembra 2016 uviedla:

„Sťažovateľka sa nestotožňuje s právnym názorom Okresného súdu Nitra, že prieťahy v konaní sp. zn.: 19C 186/2011 nie sú zbytočné a súvisia s vykonávaním potrebného dokazovania, a že Okresný súd Nitra konal plynule a v primeranom tempe.

Sťažovateľka vec... nepovažuje za právne zložitú alebo časovo náročnú...

Sťažovateľka sa domnieva, že Okresný súd Nitra neorganizuje svoj procesný postup v predmetnej právnej veci dostatočne efektívne a nepostupuje vo veci s náležitou rýchlosťou. Ani právna zložitost' sporu by nezbavila podľa mienky sťažovateľky sudcu ústavnej zodpovednosti za prieťahy v konaní, ktoré boli zapríčinené nesprávnou organizáciou práce konajúceho súdu. Sťažovateľka je súčasne presvedčená o tom, že od štátu je možné spravodlivo vyžadovať, aby jeho orgány s právomocou a príslušnosťou o veci rozhodnúť postupovali s náležitou usilovnosťou a aby vec rýchlo vybavili. Len samotný počet úkonov, ktoré Okresný súd Nitra vo veci vykonal, nie je podľa názoru sťažovateľky právne významný, pretože niektoré trvali príliš dlhý čas a niektoré boli len jednoduchými procesnými úkonmi, ktoré bolo možné vykonať bez náročnej prípravy. Napr. za čakanie na stanovisko súdneho znalca v rozsahu 17 mesiacov (ustanovený uznesením zo dňa 15. 04. 2014), písomné rozčlenenie hodnoty na pozemok a garáž dňa 01. 10. 2015, ktoré bolo sťažovateľke doručené až dňa 30. 12. 2015) v plnom rozsahu zodpovedá konajúci súd, pričom sťažovateľka ho považuje za zjavne neprimerané.

Formuláciu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa Čl. 48 ods. (2) Ústavy SR sťažovateľka chápe ako bezpodmienečnú, z ktorej nie je možná nijaká výnimka, pričom sa podľa jej presvedčenia priznáva vo všetkých fázach súdneho konania. Množstvo právnych vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť súdne konanie, ho podľa názoru sťažovateľky nijakým spôsobom nezbavuje zodpovednosti za pomalé konanie. Z vyjadrenia, ktoré do konania predložil Okresný súd Nitra, nie je zrejmé, či počet nevybavených (nerozhodnutých) vecí je výsledkom objektívneho stavu nadmerného množstva napadnutých vecí alebo je následkom pretrvávajúcich nedostatkov v organizácii práce konajúceho súdu alebo pomalého postupu osôb, konajúcich v jeho mene. Preto podľa presvedčenia sťažovateľky námietky uvedené pod bodom 6./ vyjadrenia konajúceho súdu nemajú povahu

okolností, vylučujúcich zodpovednosť za porušenie práva fyzickej osoby na súdne konanie bez zbytočných prietáhov.

Je faktom, že posledné pojednávanie vo veci bolo zo strany Okresného súdu Nitra vykonané dňa 30. 09. 2015 v čase od 10.45 hod. do 11.45 hod. a od tohoto dátumu sa žiadne pojednávanie neuskutočnilo. Sťažovateľka podala podaním zo dňa 16. 02. 2016 sťažnosť na prietahy v konaní predsedníčke Okresného súdu Nitra, no ani napriek tomu k žiadnemu posunu v prejednávaní právnej veci nedošlo. Osobné prekážky osôb konajúcich v mene súdu nemôžu konajúci súd zbaviť zodpovednosti za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Pritom nevydanie rozhodnutia o majetkových právach sťažovateľky v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo strany konajúceho súdu má priamy a podstatný vplyv na životnú úroveň nielen sťažovateľky, ale aj osôb, ktoré sú výživou odkázané na jej starostlivosť a zaopatrenie...“

Právna zástupkyňa sťažovateľky zároveň vyslovila súhlas s upustením od ústneho pojednávania v konaní o prijatej sťažnosti v zmysle § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej

lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv malo dôjsť postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý určuje, že súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, ďalej z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania

(obdobne predtým § 6 a § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, kde je sťažovateľka žalobkyňou v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, preto dĺžka konania nebola závislá od skutkovej či právnej náročnosti prerokovávanej veci, hoci pripúšťa istú mieru skutkovej zložitosti vyplývajúcu z pomerne rozsiahleho vykonaného dokazovania zahrňujúceho aj znalecké dokazovanie.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľky ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že nezistil závažné okolnosti na strane sťažovateľky, ktoré by relevantne prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania.

3. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v doterajšom priebehu konania a zistil, že 10. novembra 2015 bol z dôvodu na strane súdu (rehabilitácia zákonnej sudkyne) zrušený termín pojednávania nariadeného na 16. december 2015 a stanovený nový termín pojednávania na 10. február 2016. Aj tento termín pojednávania bol zrušený, a to z dôvodu práceneschopnosti konajúcej sudkyne. Okresný súd následne až do predloženia súdneho spisu ústavnému súdu (november 2016) nevykonával vo veci žiaden úkon.

Na základe uvedených skutočností predstavuje celková doba nečinnosti okresného súdu približne 12 mesiacov.

Pokiaľ ide o obranu okresného súdu spočívajúcu v argumentácii o subjektívnych okolnostiach na strane zákonnej sudkyne (jej dlhodobá práceneschopnosť), o zaťaženi sudcov a množstve nevybavených vecí, ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezabavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní (I. ÚS 35/03, II. ÚS 52/99).

Vychádzajúc z týchto skutočností ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 186/2011 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, mu prikázal, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 186/2011 konal bez zbytočných prietahov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľky právoplatne skončená.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka v sťažnosti žiadala o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 9 000 €, čo odôvodnila spôsobenou majetkovou, ale aj nemajetkovou ujmovou vyplývajúcou z neistoty, duševného utrpenia a stresu, dĺžkou celého konania a nemožnosťou účinne brániť svoje základné práva pred vnútroštátnymi súdmi.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho neodôvodnenú nečinnosť v trvaní približne 12 mesiacov, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľky, ale aj istú mieru skutkovej zložitosti veci, ako aj všetky okolnosti daného prípadu, považoval ústavný súd priznanie sumy 1 000 € pre sťažovateľku za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právna zástupkyňa sťažovateľky si uplatnila trovy konania, ktoré vyčíslila v celkovej sume 454,74 €.

Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta, a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Sťažovateľkou uplatnená suma trov konania neprevyšuje sumu vypočítanú ústavným súdom, preto ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov konania v požadovanej sume.

Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2017